

Izhaja vsaki četrti ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1:50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema uredništvo v Gorici, dvorišče sv. Hilarija števil. 7.

Naročnino in naznanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobačarnah v Šolski ulici, Nunki ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Urednik in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Izredni občni zbor

„Slov. katoliškega političnega in gospodarskega društva za kobarški okraj“.

V nedeljo 6. t. m. je sklicalo „Slov. kat. politično in gospodarsko društvo za kobarški okraj“ izredni občni zbor v Kobaridu „pri Nemcu“ v salonu. Vkljub najslabšemu deževnemu vremenu se je bilo zbralo k zboru društvnikov poln salon. Vsa čast gre društvnikom iz okraja, da se niso splašili silnega naliva in grdih potij!

G. predsednik, Ivan Lapanja, pozdravi zbrane zborovalce in govori o razmerah naše sedanje goriške politike. Neka čudna neprijetna dejstva, ki jih opazujemo zadnje čase na shodih na Goriškem, kjer vidimo nekega poslanca kat. narodne stranke nastopati z liberalnimi poslanci, kažejo, da se v Gorici nekaj meša, da manjka po nekod načelne stalnosti. Sicer pa bo o tem pojavu razpravljali eden poznejših govornikov. Namen današnjemu zboru je tudi razgovor o ustanovitvi zavarovalnice za govedo za kobarški okraj, o kateri točki bo govoril g. tajnik.

G. poslanec govori dalje o bohinjski železnici, ki bo železnica svetovnega pomena. Poslanci katoliško-narodne stranke so delovali na to in dosegli tudi, da se zgradba železnice izroči tverkam, ki bodo oddale delo domačim močim in uvaževale naš slovenski živelj.

A tu mora z žalostjo in ogorčenjem pribiti, da je državni poslanec, Oskar Gabršček, na Dunaju lazil okoli ministrov, da bi se sploh cela črta bohinjske železnice oddala laški tverdku Sard-Lenassi, ki sploh noče upoštevati Slovencev. Na prizadevanje kat. poslanca je ta tverdka dobila le en del železniške proge, večji del pa tverdka Redlich-Berger, ki pravično in narodnopravno postopa pri oddaji železniških del.

Pri gradbi bohinjske železnice se je na novo poživilo vprašanje o zgradbi lokalne železnice Sv. Lucija-Kobarid. V ta namen je g. poslanec povabil vse župane kobarškega okraja v posvet v Kobarid, in tu so se enoglasno zedinili za

to, da se poskupni prošnji pozove deželni odbor, naj on sam s sredstvi, ki musto je na razpolago, vzame to zadevo v roke in jo izvrši. Tozadevno prošnjo so vsi župani celega okraja tudi podpisali, in poslala se je prošnja tudi že deželnemu odboru v Gorico.

Zdaj ko se bo zgradila bohinjska železnica svetovnega pomena, bodo gotovo taji skušali izrabiti naše vodne moči in z njimi obogatiti. Zato predlaga g. poslanec, naj občino toozirno prestrijejo tuji naval in v izkoriščenje naših vodnih moči skušajo ustanoviti v ta namen zadrugo. To predlaga v resen premislek občinam tolminskega okraja.

Več zadev je še, ki v našem okraju čakajo nujne rešitve, kakor reguliranje Šjaka, Drganjščka, Nadiže. Ljudstvo samo naj za ureditev teh zadev skupno in slovesno povzdigne svoj glas, ter s tem pomaga poslanca pri njih tozadevnih prizadevanjih.

Za g. poslanca dobil besedo društveni tajnik, Ciril Metod Vuga.

Že dve leti, pravi, se peča naše društvo z mislijo, da bi se ustanovila zavarovalnica za govedo živino za ves kobarški okraj. Konečno stopa društvo danes s tem vprašanjem na dan in vam je predlaga v presojo in premislek. Na vas je, da se izrečete za zavarovalnico ali ne. Svobodno vam.

G. tajnik razloži nato zborovalcem namen zavarovalnice, pojasni jim pravila gledé zavarovalnice in odškodnine, sploh bistvene točke, ki se tičejo zavarovanja. A pokazalo se je, da ta združniška ideja še ni zadostno prešinila našega ljudstva, in predlog se je po daljšem razgovoru odklonil. Tako čaka zavarovalnica za govedo na Kobarškem ugodnejših razmer in časov.

G. Ivan Leben, kurat na Libušnjem, vpraša g. poslanca, kako je s hipotekno banko v Gorici. G. poslanec pojasni, kako je z oddajo posojil pri hipotekni banki, in razloži natančno za razne svote način in čas amortiziranja najetega posojila. Tudi je on vsak čas pripravljen dati tozadevno pojasnila društvnikom, ki bi se hoteli poslužiti hipotekne banke.

G. Ivan Leben, govori o politiki. Vsebina njegovega govora bi bila ta: Mi kot narod slovenski hočemo obstati in še nadalje se lepo razvijati. A glavni pogoj in podlaga našega obstanka in razvoja je — šola. Narod brez šol je narod brez prihodnosti. A, žal, vlada nam ne dá potrebnih šol.

V Gorici so nam dali šolo na skrajnem delu mesta — v stari Cattinelljevi vojašnici, katero so že vojaki bili zapustili, ker jim je bila nezdrava. In tukaj naj se torej zdaj šola naša slovenska decal. Dati šolo na takem mestu, se pravi — šole ne dati, in naša mladež v Gorici tudi res ne obiskuje te šole.

V Gorici imamo — nemško gimnazijo. Slovenske gimnazije mi Slovenci nimamo. To je zavira, da se veliko naše slovenske mladeži ne more izšolati, ker je nevesča nemškega jezika. Naš otrok mora v Gorici stopiti šele v II. normalni razred, da se tekom dolgih treh let šele pririne do gimnazije. A plačevanja tolikih stroškov se naši starši bojé, čemur je posledica, da se naša mladina zadržuje na srednjih šolah. A šole dajejo narodu moč, ki bi delali za narod, in ker so radi mnogih ovir in nemškega jezika naši mladini te šole največkrat nedostopne, zato nam manjka moč. Korosci v sedanjih resnih narodno-političnih časih nimajo zadostnega števila svojih moč, ker nimajo svojih šol.

Slovenci nimamo tudi nobenega vseučilišča. Naši mladeniči morajo obiskovati nemški vseučilišči na Dunaju in v Gradcu. Tu ni slišati nobene slovenske besede.

Imeli smo nekdanj na teh vseučiliščih nekaj slovenskih stolic, a še te so se odpravile. V očigled tem našim žalostnim šolskim razmeram je treba, da se skupno slovesno oglasimo in v to predlagam naslednje resolucije:

Zborovalci „Slov. kat. političnega in gospodarskega društva za kobarški okraj“, zbrani na izrednem občnem zboru v Kobaridu zahtevajo:

a) da vlada prisili mesto Gorico, da premesti slovensko ljudsko šolo v središče mesta;

b) da vlada ustanovi v Gorici slovensko-laško gimnazijo;

c) da vlada ustanovi v Ljubljani slovensko vseučilišče.

(Dalje prihodnjič.)

Razgovor

zastopnikov „vzajemno-zavarovalnih društev za zavarov. goveje živine“.

Kakor je „Pr. List“ že objavil, se je vršil dne 30. novembra razgovor zastopnikov naših zavarovalnic za govedo v Gorici „Pri zlatem križu“. Shod je bil prav dobro obiskan. Velika večina zavarovalnic je poslala po več zastopnikov. Videli smo tam zastopnike zavarovalnice goriške, pevske, šterjanske, šempeterske, mirense, lokviške, sežanske, povirske, kriške, kamenjske, črniške, rihemberške, dornberške, prvaške, biljenske, vrtojbenke, sovedenske, bukoviške, renške, marjacejske, šempaske. Obširno pa je svoje mnenje pismeno naznanila bovška zavarovalnica. Snovalci zavarovalnice za kobarški okraj so pa poslali vprašanje, da-li naj osnujejo krajevno, ali naj čakajo na deželno zavarovalnico. Razven omenjenih gospodov zastopnikov so se razgovora udeležili še nekateri drugi prijatelji kmetijstva, kakor ravnatelj g. Dominko, potovalni učitelj g. Štrekelj, živinozdravnik tolminski, deželni odbornik g. Berbuč in drugi.

Ob 11. uri je deželni poslanec g. B. Grča otvoril razgovor. Izrazil je veselje nad tako obilno udeležbo in zahvalil gospode prišlece za njihov prihod in zanimanje. Nato so navzoči zastopniki posameznih zavarovalnic poročali o stanju istih. Biljenska se ruši; izredne nezgode in pomanjkanje duha vzajemnosti provzroča razpadanje. Goriška vspeva sicer dobro, a pobira po 20% zavarovalnine. Dornberška se drži dobro, dasiravno se računa zavarovalnina samo po 10%. Sežanska trpi pomanjkanje, kar ni čudo, kajti plačuje se tam samo 70 vin. od 100 K. Lokviška izhaja izborna z 1% zavarovalnine. Dobro se godi zavarovalnicam v Povirju, Črničah, Kamnjah. V St. Ferjanu je premalo govede zavarovano,

LISTEK.

Kovačev študent.

Burka v treh dejanjih. Priredil Soški.

(Koniec.)

II. dejanje.

Prizorišče: Mestna ulica v temni noči.

I. prizor.

Študent Janez (lepo opravljen privihra precej korajžen iz krčme na ulico in poje):

O ja, zmeraj vesel, vesel,
O ja, zmeraj bom vince pil,
O ja, zmeraj bom vince pil,
O ja, dokler bom živ.

O ja, kadar pa umrl bom,
O ja, vinca več pil ne bom;
O ja, den'te me v črni grob,
O ja, firkelje na grob.

O ja, kdor bo tam mimo šel,
O ja, vsak le poreče to:
O ja, ta je bil vinski brat,
O ja, pil ga je rad. —

Kovač (se oglasi za kulisami s hreščečim basom v isti melodiji, kot je pel zgoraj žan to kitico):

Ljubi očka, draga mati,
Meni strašno slabo gre;
Ni mi v šolah več prestati:
Kruh študentov je — gorje. —

Janez (osupnen):

Kdo si, kdo si, bratec mili,
Ki deliš z menoj gorje?
Pridi, — še ga bomo pili —
Dobri očka plača vse.

Kovač:

Šmentrana ta tvoja žeja,
Ki gasiš jo noč in dan!
Ko se tebi vince smeja.
Meh jaz gonim ves znoján.

Janez (užaljen):

Kdaj sva pasla skupaj krave,
Da mi drzno praviš: „ti“?

Kovač:

Tiho! Lahko ti prek glave
Kaka gorka prileti! —

Janez:

Kaj, — še drzen mi postajaš,
Ti plašljivi nočni čuk?! —
Če še kaj mi ponagajaš,
Te potipljem za klobuk! —

Kovač (plane na oder in ubere sina za jopič na hrbtno):

Stoj, ne vtečeš več mi, — slavček!
Čuk je pesmij tvojih sit. —
Zdaj, prebrisani hinavček,
Pojdeš z mano se učiti.

S kladivom boš pisma pisal
Na razbeljeni papir,
A z rokavom čelo brisal
Potno, črno kot hudir.

Nič ne kujaj se, — kar z mano!
Čaka vže težkó te meh:
Zbistri glavo ti pijano,
Dá pokoro ti za — greh.

(Kovač odvede sina. — Zavesa pade.)

III. dejanje.

Prizorišče: kovačnica.

Prvi prizor.

Janez (opravljen kot kovač pri delu):

Študent sem bil, zdaj sem kovač,
Adijo bukve, šola!
V klopek ne bom več trgal hlač,
Adijo šolska smola!

Gospod ne bom in ne baron,
To me je vže minilo. —
Ne smem v kavarno ne v salon —
Kovaško motovilo. —

Minister biti ne želim,
Še manj pa ban hrvaški,
Po tronih nič ne hrepenim,
Je lepši meh kovaški. —

Tu piham, kurim, kujem, žgem,
Pa srečen in vesel sem;
Samo to znam, samo to vem,
Kar vže poprej zapel sem:

Študent sem bil, zdaj sem kovač,
Adijo bukve, šola!
V klopek ne bom več trgal hlač,
Adijo šolska smola!

(Zavesa pade.)

komaj 150 glav in plačujejo samo 60 vin. od 100 K. Rihemberška posluje izborna, ima od vseh največjo zalogo prihranjenih kronic. Vse druge zmagujejo stroške z zavarovalnico po 1%. Iz teh poročil je posneti, da v obče se tirja zavarovalnice po 1%, da po več se plačuje samo pri eni, pri dveh pa po manj. Da zavarovalnice pri tako nizki zavarovalnici in mnogih nezgodah dobro izhajajo, to je pripisovati temu, da vso upravo oskrbujejo požrtvovalni gospodje sploh brezplačno. Le tuintam se tajniku in oglednikom daje kaj malega nagrade. Vodstvo in blagajnica se povsod oskrbuje zastoj.

Po tem zanimivem poročilu je sledil razgovor o deželni zavarovalnici. Deželni poslanec g. Grča je v velikih potezih načrtal predbo nameravane deželne zavarovalnice. Omenil je, da pri razgovoru v deželni zboru se je pojavila trojna misel: 1. Ostanje naj sedanje krajeve zavarovalnice in dodajmo jim deželno zvezo; 2. Ustanove naj se nove krajeve zavarovalnice pod nadzorstvom in vrhovnim vodstvom dežele in združijo naj se v deželni zvezi; 3. Ustanoviti je deželni zavod po vzgledu obstoječega na Koroškem in drugod.

Obveljala je tretja misel, a s precejšnjimi spremembami. Govornik opomni, da v dež. zboru sklenjeni zakon oziroma pravila deželnega zavoda za zavarovanje goveje živine so dobila vladno potrjenje. Zdaj ima dež. odbor nalogo, da ustanovi zavod.

Deželna zavarovalnica.

Zavod je deželna naprava. Vrhovni upravitelj je dež. zbor, ki bo zavod upravljal po dež. odboru, ta pa po ravnatelju. Na čelu zavoda bo torej ravnatelj, od katerega se zahteva, da bo delal po svoji znanosti, ter po tehničnih in upravnih zmožnostih popolno poročstvo, da je kos svoji nalogi. Imeti bo moral diplomu živinozdravnika in vse tiste zmožnosti, ki se zahtevajo za mesto živinozdravnika v državni službi; poznati bo moral oba deželna jezika. Ta ravnatelj bo postavljen v IX. činovni razred s pravico do VIII. in VII. činovnega razreda. Želeti je, da bi se dež. odboru posrečilo za to, da bi se dež. odboru pridobiti res zmožnega in domoljubnega činovnika.

Ustanovitev.

Govornik omenja razprave v dež. zboru ter pove, da konečno je bila sprejeta določba, da zavod bo mogoče ustanoviti še le tedaj, ko se bo ustanovilo najmanj 20 krajevnih zavarovalnih podružnic — ter preide na podružnice.

Omeni, da o ustanovitvi teh je bila v deželni zboru dolga in temeljita razprava. Poročevalec dr. Marani je zagovarjal misel, da zadostuje pet lastnikov, kateri zavarujejo skupaj najmanj 60 glav živine, da se ustanovi podružnica v kakem okolišu, ki ga določi osrednje vodstvo. Poslanec Grča je po daljšem pojasnilu dosegel sklep, da se sme podružnica ustanoviti v kaki županiji ali v manjšem ali večjem okolišu še le tedaj, kadar k zavarovanju v določenem okolišu pristopi najmanj 20 živinorejcev z vsaj 100 glavami govede. Z ozirom na to najmanjše število živinorejcev in glav živine se more velika podružnica razdeliti v več podružnic, in več podružnic se more združiti v eno. Ustanovitev, razpust, kakor tudi razdelitev ali združenje, potrebuje potrdila dež. odbora.

Poslovanje podružnic.

Vsaka podružnica bo urejena blizu tako, kakor so naše sedanje zavarovalnice. Vsaka si izvoli svojega predsednika in podpredsednika, ki pa bosta morala biti potrjena od dež. odbora. Ravno tako si izvoli iz svoje srede vsaj dva nadzornika. Le-ti bodo kot podružnično predsedstvo poslovali v svoji podružnici, sprejemali nove ude, izvrševali splošno ogledovanje v mesecu aprilu in oktobru vsakega leta. Pojasni važna in odgovorna opravila, katera ima predsednik pri poškodbi ali bolezni zavarovane živine in sploh pri prometu. Predsednik bo pobiral tudi zavarovalnino in jo oddajal osrednjemu vodstvu. Od vplačane zavarovalnine pojde $\frac{1}{2}$ v krajno blagajno in $\frac{1}{2}$ v okrajno.

Odškodnina.

Odškodnina se bo plačevala $\frac{1}{2}$ iz krajne in $\frac{1}{2}$ iz okrajne blagajne. Visokost odškodnine odmeri osrednje vodstvo na podlagi cenitve, katero izvrši predsedstvo podružnice po določenih pravilih. Iznos odškodnine je določen različno za razne slučaje, splošna odškodnina znaša 85% vrednosti po cenitvi.

Govornik razlaga tudi organizacijo osrednjega, okrajnega in podružničnega zaloga. Omeni, da deželna uprava bo pač več stala nego sedanja uprava. Našteje še slučaje, v katerih bo prispevala dežela, ter poziva navzoče zastopnike sedanjih zavarovalnic, da izrečejo svoje mnenje.

Ze med govorom so nekateri gospodje dajali na znanje, da jim ne vstreza nameravani deželni zavod. Razgovora so se udeležili sploh vsi zastopniki dosedanjih krajevnih zavarovalnic. Tu bomo navedli le skupno glavne pomisleke in ugovore. Prvi ugovor je bil, da v dež. zavodu se hode vsaka obravnava in rešitev predolgo vlekl, od krajeve do okrajne in deželne instance. Organizacija bi morala biti bolj enostavna. Vlada bi morala biti bolj birokratizem, češ, vse je osnovano tako, da se nastavi mnogo uradnikov. Ugovarjalo se je, da bo uprava predraga, češ, čemu naj se ravnatelja postavi v IX. ali celo v VII. činovni razred. Zdaj je pri naših zavarovalnicah uprava sploh brezplačna. A kdo se bo hotel potem še žrtvovati pri podružnicah, ko bo imela centrala bogato plačane uradnike? Zopet drugi ugovor je bil, češ, da pri deželni zavarovalnici kontrola pri nezgodah in zamudna, da pri sprejemanju tuintam manjša sigurnost. Reklo se je, da krajeve podružnice ne bodo imele sploh nobene koristi, pač pa sitnosti in večjo zamudo pri upravi in kar je glavno, večje stroške, ker pri deželni bodo dragi ogledi, dragi zdravniki, vse bo zahtevalo plačila, n. pr. predsedniki, ogledniki itd., češ, najodgovornejše opravke imamo mi, zakaj bi ne imeli i plačila, ko so okrajni in deželni nastavljeni bogato plačani. Samostojnost nam odvzame, nič pa nam ne da v nadomestilo deželni zavod.

Posl. Grča je v obče priznal, da dobi uprava bolj birokratično lice in da bo stala več nego pri samostojnih krajevnih, pa skušal je ugovore vsaj ublažiti. Opozoril je, da tudi nameravana, pa od c. kr. vlade ne priznana „Zveza“ ima podobno upravo, kakor deželna. Rekel je, da pri deželni mora pač biti nastavljen izobražen večak, ker drugače bi vlada ne potrdila pravil, da dež. uslužbenec bo plačevala deželna blagajnica, da bodo podružnice v potrebi dobivale predjem itd. Glede okrajne organizacije da je potrebno, da se naslanja na zakon o pospeševanju govedoreje.

Vsa tolažba pa je le malo izdala. Reklo se je: Mi hočemo urejeno, hitro poslovanje in ceneno uredbo. Dežela naj podpira krajeve zavarovalnice. Denar, ki se bo izdajal za centralno upravo, naj se obrne v podporo potrebnim zavarovalnicam. Dovolj naj se nam nadrobna prodaja mesa v sili zaklane živine. Dežela naj osnuje „Zavezo“ samostojnih zavarovalnic.

Ker je bila ura uže jedna čez poludne, in obilica želj in predlogov, katere so stavili nadučitelj g. Križman, kurat č. g. Rojec, potovalni učitelj g. Štrekelj, ravnatelj g. Domidko in drugi, tako obširna, da se jih ni moglo temeljito obravnavati v kratkem času, je dež. odbor g. Borbuč predlagal, naj se izvoli odbor, ki naj pravila deželnega zavoda za zavarovanje goveje živine vsestransko pretrese in stavi primerne predloge zastopnikom sedanjih zavarovalnic, kateri naj se svoječasno zopet skličejo v konečno sklepanje.

Politični pregled.

Naš notranji politični položaj. — Poslanska zbornica bode zborovala še ta teden, potem pa se državnozbornsko zasedanje odgodi, posebno pa zaradi tega, ker se ne dajo Čehi nikakor pregovoriti, da bi vsaj gledé proračunskega provizorija opustili obstrukcijo. Vlada je primorana torej pretrgati zasedanje, da si s pomočjo § 14. priskrbi računski provizorij. Ker so sedanje parlamentarne razmere v Avstriji nevdržljive, in ker se je dr. Koerberjeva vlada preveč angažirala pri Nemcih, sodi se tudi v resnih političnih krogih, da ni izključeno, da pride že koj o novem letu tudi pri nas v Avstriji do ministerske krize in to baje prav zaradi tega, ker so se baje tudi v najvišjih krogih naveličali sedanjih neznosnih razmer, in ker baje žele, da pride konečno vendarle do nekega miru med narodi.

Naš avstrijski državni zbor. — V petek je zbornica poslancev vsprejela v vseh treh branjih načrt zakona

glede lajšave bede v po ujmah poškodovanih kronovinah. Dotični kredit se je zvišal od 15 na 20 milijonov kron. V ti seji je predložil vojni minister zakonski načrt glede števila novincev za leto 1904. V tem načrtu se zahteva isto število novincev, ki je bilo dovoljeno tudi za leto 1903. Med raznimi interpelacijami, ki so bile stavljene v ti seji, naj omenimo one poslanca Marcheta in tovarišev, zadevajoče uvoza italijanskega vina in zahteve italijanskih ekspediterjev, da bi se tudi ono vino, ki je bilo doposlano do 31. decembra t. l. v naše luke po 31. decembru obdačilo s carino 8:20 gld., ki je bilo spravljeno v svobodnih skladiščih. Interpelantje vprašajo ministra za trgovino, ali misli tudi on, kakor je to storil ogrski minister, tako zahtevo italijanskih ekspediterjev odbiti. Poslanec Spinčić in tovariši pa so interpelirali ministerskega predsednika, kot voditelja ministerstva notranjih zadev, zaradi pomazanja hrvaškega napisa črnske zadrage.

Gosposka zbornica se snide dne 12. t. m. ob 1. uri popoldne.

General Albori, novi načelnik Bosne in Hercegovine. — Vojaški list je objavil upokojenje generala konjice, barona Appela na njegovo lastno prošnjo, ter imenovanje feldcajmajstra barona Alborija poveljnikom 16. voja in načelnikom deželne vlade za Bosno in Hercegovino in imenovanje feldcajmajstra Horsetzkyja poveljnikom 1. voja. Pri ti priliki je cesar izdal baronu Appelu lastnoročno pismo, v katerem se spominja njegovega izvršnega službovanja v vojni in v miru ter obžaluje njegov odstop od sedanjega mesta. Ob jednom mu je podelil cesar briljante k Marije Terezijevemu vojaškemu redu.

Politični položaj na Ogrskem. — Torej obstrukcija v ogrskem parlamentu blizu se v resnici svojemu koncu. Kossuthovci in grof Tisza so se med seboj pobotali. V petek je imela namreč Kossuthova stranka sejo, v kateri je bil s 46 proti 28 glasovi vsprejet tale predlog: Neodvisna stranka izjavlja slovesno, da bo, ako ministerski predsednik izjavi ter zbornica odobri, da na Ogrskem vsako pravo (torej tudi vprašanje službenega in poveljnega jezika v vojski), ki izvira iz narodne volje, izražene potom zakonodaje v interesu skorajšnjega izvedenja institucije madjarske vojske ter uvedanja madjarskega službenega in poveljnega jezika in narodnih emblemov, vzgajanja madjarskih častnikov ter gojenja madjarskega vojaškega pravosodstva — vedno borila se za te točke ter jih vzdrževala na dnevnem redu. — S tem predlogom bil je zadovoljen in soglašal z njim tudi grof Tisza, kar je v sobotni seji ogrskega parlamenta javno priznal, pri kateri priliki so mu opozicijonalcu burno ploskali. Ker je ljudska stranka zahtevala, da se odpravijo dvojne seje, zgodilo se je tudi to. Vsed tega se je v sobotni seji zapisnik prejšnje seje verificiral brez vsakih ovir in se je po izjavah grofa Tisze in Kossutha, ki so soglašale z zgoraj omenjenim predlogom, nadaljevala mirno razprava o kontigentu vojaških novincev. — V ogrskem parlamentu pojde zdaj, ko so dosegli opozicijonalcu vse, kar so hoteli, kakor po loju.

Predsednik francoske republike Loubet ne bo vsprejet od papeža. — Iz Pariza se poroča da je gotovo, da sv. oče Pij X. ne vzprejme Loubeta, ko pride v Rim na obisk italijanskega kralja.

Interpelacija v italijanskem parlamentu zaradi avstrijskega veto pri izvolitvi papeža. — V zbornici je interpeliral poslanec Paterno, ako je znano vladi, da je Avstrija pri papeževi volitvi vložila veto, in ako je bilo v tej zadevi kaj dogovorov mej Italijo in Avstrijo.

Zravje nemškega cesarja. — Da je zdravje nemškega cesarja hudo omajano, tega ne zanikajo danes več niti nemški oficijozni listi. Tako piše n. pr. „Preuss. Correspondenz“, da cesar ne more niti govoriti ter da mora zapisovati svoje želje in vprašanja. Omenjeni list pravi, da je bolezen cesarja jako potrla in da izgleda tako, kakor da bi v zadnjih dneh ostarel za mnogo let. List priznava, da so na Nemškem v resnih skrbah zaradi nevarne cesarjeve bolezni.

Dopisi.

V Podgori je na praznik Brezmadežnice obhajala Marijina družba slovesno svoj glavni družbeni praznik. Nanj

so se dekleta pripravljale s tridnevno, katero je vodil č. g. o. Vilibald, kapucin. Po govoru bil je vsak večer slovesen blagoslov. V torek so imele družbenice skupno sv. obhajilo, katerega se je udeležilo mnogo drugih vernih. Popoldne bil je sklepni govor in slovesen družbin shod, pri katerem je bilo šest deklet na novo v družbo sprejetih in so se jim slovesno svetinje Marijine podelile. Po shodu smo imele v društvenih prostorih domačo zabavo, obstoječo iz petja, igre in šaljivega govora. Petje, v katerem nas nevtudno vadi g. J. Justin, smo oskrbele same. Za igro in šaljiv govor nas je pripravila prednica naša g. o. U. Presrečna naša zahvala obema za trud, kateri z nami revnimi delavkami imata. Tako se po svojih močeh vнемamo me uboge hčere Marijine za Boga in naš narod. Kako drugi to pespešujejo, Vam kdo drugi lahko sporoči.

Podgorka.

Iz kanalske doline. — Vedno deževje vstavilo je delo na novi železnični progi. Celih štirinajst dni že počiva delo na vsej progi. Tuji delavci so v veliki stiski, ker ni zaslužka. Zato je že mnogo Italijanov pobralo šila in kopita ter se vrnilo v kraljestvo polente, ki pa se z lastovicami vred zopet vrnejo, ker v Avstriji se Italijanom še vedno dobro godi.

Minuli petek so podjetniki in delavci v obojnem predoru za Prilesem in v Babjem zobu obhajali god svoje zavetnice, sv. Barbare. Delo je celi dan počivalo. Ob 10. uri je bila v cerkvi sv. Ahacija sv. maša, katero je daroval č. g. vikarij plavski. Udeležili so se sv. maše državni inženirji, inženirji podjetništva, podjetniki in delavci v predorih. Sv. Barbara jim izprosi, da se kakor dosedaj tudi v prihodnosti ne zgodi nikaka nesreča pri nevarnem delu. Delo v predorih napreduje prav povoljno, ker je svet trd, in ni treba obokovati. Na eri strani prileškega predora pa so zasledili razpoke v zemlji, ki so 20—40 metrov visoke. Sedaj preiskujejo te razpoke, jeli mogoče ne bodo ovirale nadaljnjega dela.

V anhovski županiji je že meseca septembra potekla doba dosedanemu županstvu. A kakor vse kaže, dosedanji župan nima nikake sile, da bi vkrlenil potrebno, da se razpišejo nove volitve. Gotovo mož nima časa, ali pa se mu je županski stolec tako priljubil, ter se boji, da mu ga nove volitve izpodmaknejo. Priporočali pa bi g. županu, da najde vsaj toliko časa, da pazi na policijski red in na zakotne godce, ki po anhovski županiji v petek in svetek vlečejo harmonike ter ubogemu ljudstvu iz žepa izmikajo trdo prislužene novce. Žalostni so taki slučaji, kakor se je zgodil na sv. Andrej v Ložicah. Na sv. Andrej, torej v andventnem času, so tamkaj rajali in plesali, kakor da je pustni torek, ne da se je kdo zmenil za to. Jeli to v blagor ljudstvu, o tem naj razmišlja g. župan, ki je Abrahama že davno videl. Za to priporočamo g. županu anhovskemu, da vrši v tem pogledu svojo dolžnost, in občinarji izvemši krčmarji, mu bodo gotovo hvaležni. Drugače pa tudi on skoraj gotovo pride „na Klanec“.

Vsed deževja je Soča silno narasla, ter je po njej plavalo vse polno drevja, hlodov, desk, samokolnic in drugega orodja, katero so vode odnesle in priplavile v Sočo. Od nedelje na ponedeljek po noči so ljudje celo noč na plavskem mostu lovili lesorje in orodje.

Kneža, dne 9. decembra 1903. — Ker vidim, da se ne oglasi nobeden iz naše občine proti krivicam, ki jih dela nam železniško podjetništvo oziroma železniška uprava, primoram sem nekoliko teh krivic opisati, da bo vedela še javnost, da ne gre vse tako gladko in po pravici, kakor si mislijo merodajni gospodje. Prva naša nesreča je zloglasni „Bauführer“, stanujoč v Klavžah. Ta človek (Nemec žid) ne razume nobene slovenske besede. Domačini, lastniki zemljišč, se morajo zmirom prepirati z njim, on se jim pa smeje. On dela po svoje, vzame svet v svoje potrebe, ne da bi se pogodil z lastnikom. Ko se pa kak posestnik pogaja z njim, mu toliko obljubi, da še pridelka ne plača. Da ne bom preobširen, naj navedem lo en slučaj iz naše občine: Mali posestnik s Kneže, Martin Kogoj št. 109, ima sina Romuniji. Ta ima na knežkem polju zemljišče, njivo in travnik. Kupil je sam to zemljišče s svojimi žulji, kar si je krvavo prislužil v plujih deželah. Obdeluje zemljišča pa njegov oče, ker sina ni doma. V tem svetu je tudi kamenolom, odda-

ljen 50 metrov od žel. proge. „Bauführer“ je očeta nadlegoval, naj mu proda kamenolom, a se nista mogla sporazumeti. Oče je pisal sinu, sin je prišel domov, ali „Bauführer“ mu je tako malo ponudil za kamenolom, da za tisto ceno ni hotel dati. Ker je pa sin v službi v Rumuniji, ni imel časa doma ostati več kakor 10 dni. Preden je pa odpotoval od doma, je naredil očetu pooblastilo, in pa ceno mu je povedal, za katero lahko proda kamenolom. Ali kaj se je zgodilo? Ko je sin odšel, postavi podjetništvo delavce in začeli so delati brez dovoljenja in sporazumljenja s starčkom. Starček je šel k železnični upravi v Klavžah, ali tam so mu odgovorili, da naj gre tožiti. Ko vidi starček, da ga nočejo slišati, poda se k okr. glavarju v Tolmin. A ta je starčka kar odpravil in rekel, da ne more pomagati. Tako je šel 4 krat brez uspeha. Ali nam pa tudi ne gre v glavo, da bodo nam ti podjetniki kar tako jemali naša zemljišča, kakor se njim poljubi brez primerne plačila. Vidite, take krivice se gode tukajšnjim posestnikom. Na glavarstvu nočejo pomagati svojim davkoplačevalcem. Mi občanarji odločno protestiramo proti takemu postopanju. G. okrajnega glavarja pa prosimo, da ne dopusti, da bi se nam take krivice godile. Več Knežanov.

Novice.

„Kat. polit. društvo za sodni okraj Ajdovščina“ prvič v nedeljo 13. t. m. ob 3½ pop. javen shod pri Rebku na Goričici, h kateremu vabi vse somišljenike.

Imenovanje. — Višje deželno sodišče v Trstu je imenovalo za avskultante gg. Ivana Ivančiča, Ljubomira Tomažiča in dr. Alfonza Mošcheta.

Pomaknjenje v višji činovni razred. — Gospod dr. France Kos, profesor na tukajšnjem c. kr. ženskem izobraževališču, je bil te dni pomaknjen v sedmi činovni razred. Čestitamo.

† **P. Janez Sobel.** — Z Dunaja se poročja, da je umrl preč. o. Janez Sobel, nekdanji provincijal usmiljenih bratov, ki je bil prej tudi mnogo let pripor v tukajšnjem samostanu usmiljenih bratov. Na Goriškem se marsikdo s hvaležnim srcem spominja blagega pokojnega Sobela. V zadnjem času se je pojavil pri njem pogrešek na srcu, ki ga je spravi v prezgodnji grob. Njegovo delovanje bo s zlatimi črkami zapisano v zgodovini usmiljenih bratov. Svoj čas je spisal lepo zgodovino svojega reda.

Priporočamo ga vsem znancem in prijateljem v pobožno molitev! Bog mu povrni nad zvezdami, kar je dobrega storil za bolni človeški rod!

Smrtna kosa. — V Komnu je umrl v 86. letu svoje dobe vpokojeni sodni sluga G. Mihael Logar, lastnik srebrnega zasluznega križa in spominske kolajne za 52-letno zvesto službovanje. Pokojnik je bil v okraju jako priljubljen. N. v. m. p.

V Mirnu je dne 9. decembra umrla po kratki in mučni bolezni g. Frančiška Budin roj. Marušič, krčmarica „Pri Slovenki“. N. p. v. m.

Za slovensko sirotišče oziroma „katoliško društvo detoljubov“ so darovali: P. n. gg. Marija Globočnik 1 K, N. N. 2 K, K. C. 30 v., B. N. 40 K.

Razprodaja knjižice „Catachetica“ pokojnega Jos. Pavlice je vrgla še 5 K.

Za „Alojzijeve“: Preč. g. dr. Fr. Žigon 20 K, preč. g. Jos. Fon 2 K. Bog plati!

„Il Popolo“ mej sofisti. — „Il Popolo“ je sedaj preklinal v polnem obsegu grdo neresnico o verski anarhiji v krški in tudi splitski škofiji. S tem bi bila pravda končana, če bi se ne bil „Il Popolo“ po svoji lastni krivdi pogreznil v — osebnosti... Po pravici povemo, da ne vemo, kako se bo rešil. Kakor je videti iz zadnje številke, so gospodje okolu „Popolo“ popolnoma zbegani, in ker si drugače ne morejo pomagati, pomagajo si z znano sofistiko...

V svoji zbeganosti pravijo, da glasno oporekajo naši trditvi, kakor da bi bili dotično vest o anarhiji v krški škofiji pobrali iz „Piccola“. To glasno oporekanje je le šarlatanstvo, kajti mi nismo nikdar tega pisali. Pisali smo dobesedno: „Il Popolo“ je poročal golo neresnico, kakor je neresnična bila ista trditev v tržaškem „Piccolo“. S tem ni rečeno, da ste jo pobrali iz „Piccola“, ampak je pribito samo grdo dejstvo!

Dalje pravijo, da so dotično vest pobrali iz katoliškega časopisa „Voce Cattolica“ v Tridentu. To je za nas nov dokaz, da pišejo o anarhiji v krški škofiji framasonski listi in tudi katoliški italijanski listi. Morda pa je dotično vest pobrala iz „Piccola“ ali še iz kakkega slabšega časopisa tridentinske „Voce Cattolica“? Kaj? Sicer pa piše „Il Popolo“ v št. 47., da so dotične vesti o anarhiji v krški škofiji prišle iz — Rima... Gospodje okolu „Popola“ so sedaj v kleščah in se zvijajo na vse strani, pa vse jim ne more pomagati.

Dalje! Gospodje okolu „Popola“ pišejo v zadnji številki s svetim strahom, da so pripravljeni, ako položimo pri kakem kreditnem zavodu 1000 K, imenovati ne le enega, marveč več slovenskih rojakov, ki so ob času, ko je Njega Veličanstvo presvetli cesar imenoval premislonega knezo-nadškofa Andreja Jordana, grajali „Primorski List“, češ, da bi bil moral bolj slovesno pisati! Toda mi smo v zadnji številki s ponudbo 1000 K slovesno pozvali uredništvo lista „Il Popolo“, naj nam imenuje le enega slovenskega rojaka, kateri je grajal postopanje „Pr. Lista“ pa je bil ob enem pripravljen prevzeti uredništvo ali vsaj pisati slavnostne članke.

Mi dobro vemo, da so nekateri slovenski rojaki in zlasti nekatere slovenske korenike okolu „Popola“ grajali „Pr. List“, kar je pred kratkim shod slovenske duhovščine vzel z obžalovanjem na znanje, a drugo vprašanje je, če bi bili hoteli list uredovati in zanj delati. Sofisti okolu „Popola“ so se hoteli na ta način izviti iz kočljivega položaja, pa so ravno s tem dokazali, da ne morejo na dan niti z enim samim imenom. Če bi gospodje nam samo enega imenovali, bi bili mi zelo veseli, in „Primorski List“ bi dobil urednika. Pisarija lista „Il Popolo“ je sama sofistika, ne vredna katoliškega lista. Ker so po našem prepričanju gg. okolu „Popola“ premišljeno izpremenili sporno točko, smemo jim po pravici zabrusiti v obraz: spirito malignatore.

„Il Popolo“ pravi: „Ako ni č. g. dr. A. Pavlica urednik „Primorskega Lista“, vprašamo ga, zakaj je na prvi strani zapisano, da rokopise sprejema uredništvo na dvorišču sv. Hilarija št. 7.“ Gospodje sklepajo tako-le: Na prvi strani „Pr. Lista“ je zapisano, da je uredništvo na dvorišču sv. Hilarija št. 7., tam nekje pa stanuje č. g. dr. A. Pavlica, tedaj je on urednik!

Odgovarjamo: Na prvi strani lista „Il Popolo“ je zapisano, da je uredništvo v Nunki ulici št. 14, v prvem nadstropju od znotraj. Poizvedeli pa smo, da stanuje tam vpokojeni profesor Sessich, tedaj je on urednik lista „Il Popolo“!

Vprašamo, ali je tako sklepanje pravo? Ne! Saj je znano, da stanuje urednik v drugi hiši, nekoliko nižje, čeprav ima v hiši št. 14 svoj varen lož.

Gospodje okolu „Popola“ citirajo proti nam besede: „Et nunc erudimini“, mi pa proti njim rajše une besede: „Quomodo cecidisti... qui mane oriebaris!“

„Il Popolo“ piše dalje, da se ne boji „delikatnega orožja“, s katerim smo mu zadnjič zapretili. Mi pa vemo iz pravega vira nekaj drugega... Pravijo, da se ne marajo več dalje spuščati v osebnosti, s katerimi so nas prvi začeli obkladati, mi pa pravimo, da bi to za nje tudi ne bilo varno... Mejnaroden pregovor pravi: Kdor ima maslo na glavi, naj ne hodi na sonce! Radi tega svetujemo, naj nas s svojim strupenim jezikom nikar ne izzivajo, ker vreča je že prepolna.

Prihodnjič morda še kaj.

Praznik sv. Andreja v malem semenišču. — Malo semenišče je praznovalo letos predvečer svojega zavetnika sv. Andreja izredno slovesno. Bil je to dan, časten in pomemben ne le za zavod sam, ampak vreden, da izve o njem tudi naša slovenska javnost, saj je malo semenišče sreča in blagoslov za vsa škofija, dasiravno se tega ne vpoštevajo dovolj. Bil je dan slave, sreče in veselja, kajti prevzvišeni knez in nadškof je milostno blagovolil počastiti ta večer zavod s svojim obiskom in izvršiti cerkveno slavnost. Imel je najprej presrčen in ljubezniv nagovor na gojence, vnemajoč jih k ljubezni do križa, s katero se je toli proslavil veliki njihov zavetnik sv. Andrej. Resnobno-milo je zrla častiljiva podoba sv. Andreja na ta slovesen in ginljiv prizor: Višji pastir oznanja

Božjo besedo nežni mladini, vspodbuja jo k ljubezni do krščanskih vzorov, da vresniči kedaj nade, ki jih stavi na njo Prevzvišeni in z njim vsi njegovi verni podložniki. Dal Bog, da bi našle besede Prevzvišenega nadvladike vzprejemljiva in rodovitna tla v srcih gojencev! Sledile so litanije in blagoslov z Najsvetejšim. Prevzvišenemu sta asistirala veleuč. g. profesorja dr. Brumat in Cleri. Navzoči so bili tudi monsig. dr. Faidutti, monsig. Kofol in monsig. Wolf. V dokaz svoje velikodušne in preblage naklonjenosti do zavoda ostal je Prevzvišeni tudi med večerjo v krogu svojih gojencev. Velečastito vodstvo in gojenci so se zahvalili pred obedom svojemu očetu in nadpastirju za izkazano visoko čast, katero jim je blagovolil nakloniti s svojim obiskom, zadržali so mu svojo najpokornejšo udanost, ljubezen in zvestobo ter položili pred njega svoja goreča vsočila k njegovemu godu. Gojenec iz nižjih razredov je izročil Prevzvišenemu pester šopek krasnih svežih cvetlic. Obed se je razvil v sijajno manifestacijo ljubezni in vdanosti gojencev do premilega nadvladike.

Po živahni koračnici, katero je zasviral domači orkester, broječ nad deset močij, zaorila je iz zvonkih mladeniških grl navdušena Nedvedova „Večernica“ v pozdrav visokemu gostu. Orkester je proizvedel še več glasbenih komadov v splošno zadovoljnost. Najbolj pa je dopadal italijanski zbor skladatelja Rote „Psalm“ s spremljevanjem orkestra. Mogočni, veličastni akordi, ki segajo globoko v dušo! Posebno proizvodba te umetne skladbe je pokazala, da gojenci pridno gojijo petje in godbo. Tudi med službo božjo je bilo petje vseskozi dostojno, ustrezajoče liturgičnim predpisom.

Sijaj slavnosti so povzdigovali praznično okrašeni in razsvetljeni prostori. Posebno altar v kapelici in jedilnica sta bila ozaljšana zares umetniški. Oko se je razveseljevalo nad bujnim zelenjem, ki se je košatilo povsod, nad venci, ki so prepletali stene, nad bogato razsvetljavo, ki se je razlivala od pisanih lampijonov. Ko je odhajal Prevzvišeni nadškof, zažarel je vrt v bleščečih umetnih ognjih, cvetličnjak se je svetil v mnogobrojnih lučicah. Ob sklepu slovesnosti priporočil je Prevzvišeni gojencem, naj skrbno gojijo v sebi ogenj svetega navdušenja do pravih vzorov. Povdarjal je, da ga je privela med nje skrb za dragi mu zavod in da je njegova srčna želja spopolniti ga v internat, ki je v današnjih razmerah nujno potreben.

Ta slavnost je zopet pokazala, kako spretnemu, skrbnemu in požrtvovalnemu možu je izročeno vodstvo malega semenišča. Vsaka hvala bi bila odveč. Delo hvali moža! Naše ljudstvo, čegar sinovi vživajo tolikere dobrote od tega zavoda, naj bi se pa zavzelo z vso vnemo zanj, da se čim prej vresniči veliki načrt Prevzvišenega nadškofa in njegovih prednikov. To bi bilo le njemu v največjo korist.

Povodnji. — Iz vseh krajev dohajajo poročila o velikih škodah, katere so povzročile zadnje dni velikanske povodnji, ki so hleto tako splošne, kakor da bi se hotel ponoviti vesoljni potop. Pri nas v Furlaniji, v Dalmaciji, v Bosni, na Kranjskem, na Ogrskem, po celi spodnji Italiji, na Češkem in Moravskem lilo je zadnje dni tako močno, da so reke in potoki prestopili bregove, da je voda preplavila polja, podrla mostove, hiše, železnice, tako, da je železniški promet na več krajih popolnoma ustavljen. posebno pa v zgornji Italiji in na Tirolskem. Kakor rečeno, je napravila voda pri nas največ škode v Furlaniji, kjer sta izstopili reki Soča in Ter in mnogo drugih potokov. Na železnici Tržič-Cervinjan je promet popolnoma ustavljen, ker je železnična proga na več mestih hudo poškodovana. Kakor pripovedujejo, trebalo bo najmanj deset dni, dokler bodo to železnico vsaj toliko popravili, da bodo zamogli zopet po nji vlaki voziti. Največjo škodo je napravila voda okoli Št. Petra ob Soči. Tu je bilo celo nekaj hiš pod vodo in so se njih prebivalci nahajali v veliki nevarnosti. Voda je stala tam sploh po vsem polju nad 1 meter visoko, pa tudi blizu Gradišča je bila, posebno v nedeljo po noči, nevarnost velika, ker je tudi tam Soča prestopila bregove, ter pretlala vasem, nahajajočim se v njeni bližini. — V Stračicah so morali v ponedeljek ustaviti delo v tevarnah. Istotako je bilo delo ustavljeno tudi v tovarni v Zdravščini. Soča je privlila v ravno vso polno drv, hlovov, samokolnic itd. Celo dva čolna so našli v bližini Sovodnj. — Pa tudi snega je zapalo zad-

nje dni nenavadno mnogo po vseh goratih deželah. Posebno mnogo ga je na Tirolskem, Koroškem in Gorenjskem. V celovski okolici, kjer je snežilo 40 ur zaporedoma, nagromadilo se je toliko snega, da so se udrele pod njim tri hiše.

Priročni zakonik za pokneženo grofijo Gorlško - Gradiščansko, katerega je izdal g. Ernest Klavžar l. 1892, se zdaj tiska v drugi popolnjeni izdaji in bode izšel, kakor je pričakovati, meseca februarja prihodnjega leta. Cena mu ni še določena, pričbimo jo ob svojem času.

Knjige društva sv. Jeronima so došle. Gg. člani naj se potrudijo po nje do poverjenika g. ces. svetnika Fr. Vodopivca, stanujočega v ulici Barzellini št. 12.

Najdene reči. — Učenec Vitori Avrelj je oddal na policiji zlato zaponko, katero je našel v ulici Corso Francesco Verdi.

Izgubljena volnena ruta. — Na potu od Podsel do Ušnika je izgubila te dni neka oseba veliko volneno ruto. To ruto je baje tudi v resnici pobrala neka druga oseba, katero je nekdo videl. Zato stori prav dotična oseba, da prinese ruto v Ušnik in jo odda pri Ivanu Rušiču, da se tako izogne morebitnim sitostim.

Našla se je vreča. — Na cesti iz Št. Andreja do Rubij našla se je vreča, v kateri se nahaja do 16 K vrednosti. Kdor jo je zgubil, naj se oglasi v Sovodnjah h. št. 102.

Nesreča. — 22-letna F. Gregorič iz Prvačine padla je z voza tako nesrečno, da se je hudo poškodovala, posebno na obrazu, ter da so jo morali prepeljati v tukajšnjo bolnišnico, kjer so ji morali zašiti rane na petih mestih.

Nedobro došel gost je bil 27-letni Anton Volčič iz Št. Andreja, ki je obiskal v nedeljo svojega znanca Černica, kajti odnesel je iz znančeve hiše tako razbito glavo, da je moral iskati pomoči v tukajšnji bolnišnici.

Bohinjske novice. — Snega imajo letos v Bohinju nenavadno mnogo. Pa tudi na Bači je zapadel na nekaterih mestih sneg nad 2 metra visoko. Flazovi so tam jako poškodovali telefonske žice. — 4. t. m. so pri bohinjskem predoru vsi uslužbeni praznovali praznik sv. Barbare. Slovesne sv. maše, katero je daroval č. g. župnik z azistenco, udeležili so se je vsi uradniki, inženirji in delavci s svojo zastavo. Podjetnik grof Cececoni je napravil delavcem opoludne v hotelu v delavski dvorani obed, k večerji pa je povabil vse uradništvo.

Glasba. — Štiri božičnice za moške z hore s predigrami in poigrami za orgle. Uglasbil Danilo Fajgelj Op. 280. Cena 40 vin. V Ljubljani, 1903. Založil uglasbitelj. Tisk J. Blaznika naslednikov. Pod tem naslovom izšle so ravno 4 božičnice, ki pevcem ne bodo prizadevale nikarih težkoč. Ker nam božičnih pesmi za moške glasove nedostaja, zato s veseljem pozdravljamo to zbirko pesmi, v katerih se prijetno menjujejo zbori in četveroglasni stavki. Pesmi te izrazujejo kaj srečno tako imenovani „božični ton“, a so vseskozi cerkvenega duha. Lepo tiskani zvezki so tako po ceni, da si jih lahko vsaka cerkev po številu pevcev naroči. Naročuje naj se zvezke pri skladatelju v Gorici, Gosposka ulica, št. 14.

Ravnokar je izšla
„Družinska pratika“

za leto 1904.

„Družinska pratika“ za l. 1904.
se dobiva v vseh trgovinah na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem, v Istri in na Goriškem.
Glavno zalogo imajo v Ljubljani tordke Auer-Korenčan, J. Hordik, A. Krisper, H. Čeman in V. Petrečič.

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznico
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Na Travniku, 5.
v Gorici.

Edina krojačnica prve vrste, civilna, vojaška in uradniška. Velika zaloga gotovih oblek in vsakovrstnega sukna iz avstrijskih in inozemskih tvornic, posebno za čr. duhovščino gotovih suknj. Imam izdelane in izdelujem jopiče, pelegrine in zimske suknje s kožuvinno za dame po najnovejšem kroju. Cene proti vsaki konkurenci. Blago na meter se prodaja najceneje. Se priporoča sl. občinstvu
M. Poveraj.

Teodor Slabanja,
srebrar,
v Gorici, ulica Moreli 12,
priporoča prečast. duhovščini za izdelovanje cerkvenih posod in orodja. Pripravo cerkvenega orodja olajšuje revnim cerkvam s tem, da daje tudi na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

Karol Draščik,
pekovski mojster na Kornu v Gorici
odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja jubilejne razstave na Dunaju l. 1898.
in v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetinjo
izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinerega, za nove maše in godove, kolače za birmo in poroke itd.
Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najljubšeje.

Odlikovana civilna in vojaška krojaška delavnica
Anton-a Krušič-a,
Gorica, ul. Jos. Verdi 33.
Bogata zaloga domačega in angleškega sukna. Velika izber izgotovljenih oblek za gospode in dečke, površnih zimskih suknj, havelokov itd.
Naročila po novi meri se izvrše s posebno natančnostjo.

Odlikovana l. 1903 s častno diplomom in zlato svetinjo
J. Kopač, svečar,
Gorica — ulica sv. Antona št. 7 — Gorica
Priporočam preč. cerkvenim predstojništvom ter p. n. slavnemu občinstvu
čebelno-voščene sveče
Kg po K 4.90. Jamčim z 2000 K za pristnost.
Sveče za pogrebe in stranska razsvetljava po zelo nizki ceni. Imam v zalogi kadilo, stenje in stekla za večno luč, med najboljših vrst.
Odlikovan trikrat s srebrno svetinjo in enkrat s služnim križcem in zlato kolajno v Rimu.

Priporočilo. **Anton Fon,**
klobučar in gostilničar v Semenški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči vsvoji krčmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.
Podpisani se priporočam slav. občinstvu in svojim rojakom za obilna naročila svoje nove delavnice v lastni hiši na Kolehah pri Kojkem. Izvršujem vsakovrstne obleke ter imam v zalogi raznega sukna, hlačevine in izgotovljenih srajc. Vsako naročilo se izvrši točno in po zelo nizkih cenah.
A. Mavrič, kraj. mojster.

Krojaška zadruga
Gorica, Gosposka ulica 7,
naznanja,

da prodaja oblačila za dame in gospode, modne barkente, in drugo manifakturno blago posebno za bližajoči se zimski čas, blago vseh kakovosti in po najnižje mogočih konkurenčnih in stalnih cenah.

Vzorec najnovejše izbere se na zahtevanje pošiljajo brezplačno in poštne prosto.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunajska cesta št. 15 v Medjatovi hiši v pritličju
vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbam.

Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska zavarovalnica. Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

ROJAKI! Zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

Sprejema
hranilne vloge
katere obrestuje po 4 1/2% polumesečno; nevsdignene obresti pripisuje konec leta k glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila
udom na osebni kredit po 6% in na vknjižbo po 5 1/2%

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema
nove člane
z glavnimi in opravnimi deleži. Glavni deleži po 200 K, opravniki po 2 K. Otvorja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru.

Uradne ure
vsak dan od 8. ure zjutraj pa do 1. ure popoldne.